

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej S., pobočka B., proti povinnej R., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. M., advokátom so sídlom v B., o vymoženie 4 565,45 € (137 539 Sk), vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Er 744/2002, na dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2007 sp. zn. 16 CoE 144/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2007 sp. zn. 16 CoE 144/2007 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 31. októbra 2006 č.k. Ex 744/2002-46 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie; žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nezistil dôvody na vyhoviecie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods.1 písm. f/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Podľa tohto ustanovenia sa exekúcia zastaví iba vtedy, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané. Pokiaľ ale v danom prípade povinná splnila svoj dlh (§ 550 Občianskeho zákonníka) až po doručení upovedomenia o nariadení exekúcie, považuje sa jej plnenie za plnenie v exekučnom konaní a exekúciu nemožno zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku.

Na odvolanie povinnej Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. decembra 2007 sp. zn. 16 CoE 144/2007 odvolanie povinnej odmietol a oprávnenej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že v zmysle § 202 ods. 2 O.s.p. nie je odvolanie prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento

osobitný zákon neustanovuje inak. Zo znenia § 58 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku odvolací súd vyvodil, že odvolanie povinnej je procesne neprípustné. Súd prvého stupňa v danom prípade nezastavil exekúciu, ale zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Keďže odvolaním nie je napadnuté rozhodnutie uvedené v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, odmietol opravný prostriedok oprávnenej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, v ktorom navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odmietol jej odvolanie, i keď pre to neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Názor odvolacieho súdu považovala za nesprávny s poukazom na ustanovenie § 58 ods.4 Exekučného zákona, znenie ktorého nepripúšťa výklad, že by sa týkalo len tých rozhodnutí, ktorými bolo návrhu na zastavenie exekúcie vyhovené. Aj negatívne rozhodnutie je rozhodnutím podľa § 57 Exekučného poriadku, a preto je aj proti takémuto rozhodnutiu odvolanie prípustné.

Oprávnená sa k dovolaniu povinnej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jej opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je

dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania oprávnenej prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 O.s.p.).

Oprávnená nenamieta, že by v danom konaní došlo k niektorej z väd v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z týchto ustanovení.

V dovolaní sa namieta, že odvolací súd odňal oprávnenej možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku vyplýva, že súd exekúciu zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Exekučný poriadok v § 58 ods. 4 pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiam uvedeným v ustanovení § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku; odvolanie je pritom prípustné v závislosti od dôvodu, pre ktorý bola exekúcia zastavená. Z hľadiska prípustnosti tohto opravného prostriedku podľa uvedeného ustanovenia je právne irelevantné, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie alebo proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2007 sp. zn. 1 Cdo 308/2006). Ak súd uznesením zamietne návrh na zastavenie exekúcie, je odvolanie tiež prípustné, ak sa v návrhu uplatňovali dôvody v zmysle § 58 ods. 4 Exekučného poriadku.

V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd poukazuje na obsah návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (č.l. 15 spisu), v ktorom uplatnila dôvod v zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného zákona. Pokiaľ odvolací súd procesne prípustný opravný prostriedok povinnej smerujúci proti uzneseniu o zamietnutí tohto jej návrhu odmietol ako neprípustný (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), odňal jej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Výskyt procesnej vady konania tejto povahy je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková